

statusrapport

Onderwerp Status Trilaterale Samenwerking spoor 1

Datum 17 november 2020

Kernvragen

1. Wat is de afspraak (in theorie) over de samenwerking over spoor 1?
2. Hoe gaat het nu met de samenwerking in de praktijk?
3. Welke irritatiepunten zijn er?
4. Wat gaat er goed?
5. Welke tips zijn er vanuit ons om samenwerking te verbeteren?

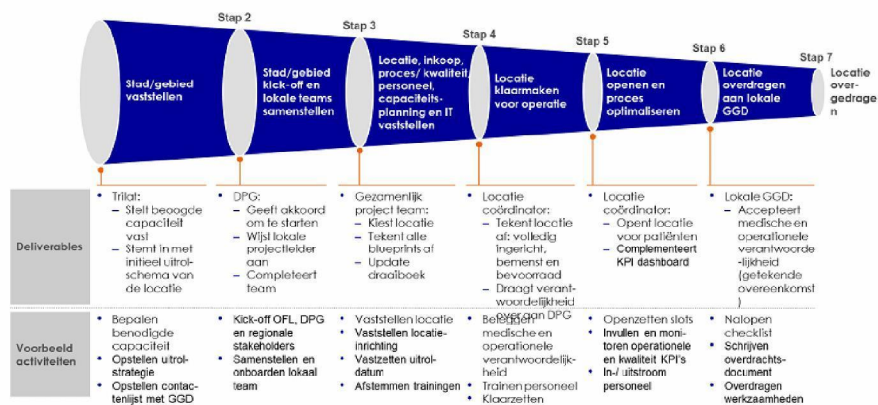
Samenvatting

1. Samenwerkingsafspraken

Deze zijn besproken en vastgelegd in een samenwerkingsovereenkomst. Goed om te weten: in het begin zijn er drie afzonderlijke opdrachten verstrekt. De drie opdrachtnemers hadden ook sterk de neiging en behoefte om volledig los van elkaar te opereren. Allen vanuit de aanname dat dat het snelst zou gaan. Gezien de gemeenschappelijkheid van de doelstelling in spoor 1 bleek dit nogal contra-productief. De samenwerking is gezocht door regionaal congruent naar dat gemeenschappelijke doel toe te werken en afspraken te maken op de thema's:

- Governance
- Samenwerking met regionale GGD
- Inrichting en bevoorrading XL locaties
- Personeel en opleiding
- Communicatie

Vanaf deze week hanteren we onderstaand stage-gate model om nieuwe locaties in samenwerking in te richten, op te starten en over te dragen. In een aantal gevallen is de GGD al vanaf de start verantwoordelijk en is overdracht overbodig

2 In de praktijk

In de praktijk zien we drie verschillende dynamieken:

- a) Paviljoen locaties met PCR en sneltesten (GGD en Samenwerkingsverband Amsterdam op kop

5.1.2i

In de praktijk heeft het VNO-NCW traject veel snelheid en beweging gebracht, maar ook veel nog moeten leren en ontdekken 'on the job'. Samenwerkingsverband Amsterdam had de meeste ervaring en voorbereiding, gebundeld in het paviljoen concept. De opschaling van de GGD'en is onverminderd doorgegaan. Er wordt veel en goed samen opgetrokken in alle locaties

3 Irritatiepunten

In het begin is veel energie verloren gegaan in beeldvorming over en weer en het langs elkaar heen werken in dezelfde regio's. Overigens vaak zonder de regio's zelf daarin te betrekken of duidelijke afspraken te maken over operationele- en medische verantwoordelijkheden. Onaangekondigde locatiebezoeken, afspraken in de regio en ongevraagde inzet van (defensie-)medewerkers wekten vaak geïrriteerde reacties op. Daar staat de irritatie tegenover over de snelheid van handelen en opschalen (te traag/ ingewikkeld) van de GGD's. Berichtgeving in de pers en parallelle escalaties zaten het vertrouwen in de weg. Nog steeds is dat een gevoelig punt, maar geen obstakel meer. Het onderlinge vertrouwen is inmiddels goed tot zeer goed.

Daarnaast is de werving en inzet van personeel een pijnpunt. Voor de XL locaties is een forse inzet aan personeel nodig. Daar is op voorbereid door zowel GGD-GHOR Nederland, als de regionale GGD's als VNO/NCW. Het bepalen welke pool medewerkers als eerste ingezet wordt kan leiden tot irritatie en mogelijk vertraging als werving en opleiding worden uitgesteld, of beschikbaar personeel afhaakt doordat zij niet ingezet (kunnen) worden

Een derde punt is de verspreiding van ongefundeerde gegevens en over-optimistische prognoses. De samenwerkingspartners vinden elkaar unaniem in het voornemen om 'slow to promiss, quick to deliver' te opereren en zijn daarom (terecht) terughoudend bij het breed communiceren van plannen en prognoses.

5.1.2i

5.1.2i

4 Wat gaat goed?

Zoals eerder gesteld: er wordt veel en samen opgetrokken. Zowel in de verschillende XL locaties in opbouw als op de onderwerpen van de samenwerkingsovereenkomst. Er is begrip en waardering voor elkaar en de eerste XL locaties zijn operationeel met hoge productiviteit, weinig uitval maar met een beperkt volume. De GGD's krijgen steeds meer vat op hun rol en de ondersteuning van de Trilat is van 'push' naar 'pull' aan het draaien. Ook zien we voldoende flexibiliteit om mee te bewegen met de vraag door openingstijden aan te passen of het openen dan wel sluiten van straten per lokatie

5 Verbeteren van de samenwerking vanuit VWS

Verwachtingsmanagement naar de regio's en het publiek; daarmee ook een actieve oproep doen om getest te worden. Gezamenlijk inzetten op communicatie gaat zeker helpen. Ook als het gaat om de publicatie van aantallen en capaciteit. Daarnaast helpt het de samenwerking als de lijnen, zoals afgesproken in de LCT, worden aanhouden en de-escalatie wordt bevorderd.

Zorgpunt voor de Trilat is de dreigende overcapaciteit. Dat speelt zich vooral uit over de lijn van beschikbaar personeel. Door afname van de testvraag en opschaling van XL locaties wordt bestaand test-personeel in de regio ingezet op de nieuwe XL lokaties. Indien de testvraag toeneemt (bijvoorbeeld door verandering van beleid of incidentie) wordt de opschaltijd bepaald door de snelheid van werven en opleiden. De vraag is hoe snel we willen en kunnen opschalen.

